

Co je za hudbou?

„Hra aktivizuje zrcadlové buňky našich mozků. Tzv. jalové činnosti, jako jsou muzicírování, zpívání a tancování trénují systém zrcadlových buněk, který je pro naše životy zcela zásadní,“ píše v článku Umění a (neuro)věda, zveřejněném v časopise Medicína, autoři Höschl a Španiel. „Umění a hra mají zásadní evoluční význam pro rozvoj schopností vcítit se do druhého a též nahlédnout sám sebe,“ píše dále autoři, a potvrzují tak, co šamani a velcí hudebníci (zvláště ti dálněvýchodní, kteří nespřáali své levé mozkové hemisféry notami a nikdy nezavrhli improvizaci, tedy hru) říkali celá tisíciletí.

Protože stále platí: každý z nás má ve svém myslu zakódovánu možnost dosáhnout osvětlení a slyšet hudbu sfér (a ochutnat tak něco kvalitativně zcela jiného než obvyklý guláš)

A o tom píše ve své knize. O tom jsou i mé semináře, a k tomu postupně, různými disciplínami a metodami, nasměrovávám (neodpadnou-li příliš brzy a nenechají se zlákat různými „buřty“ či lívanci) jejich účastníky.

Protože bez ohledu na to, co se píše a děje v médiích, je to jen a jen každý člověk sám o sobě, kdo rozhoduje, jaké a jak zážitky, informace a zkušenosti vnímá: jestli uspěchaně, nebo tiše a pokorně, niterně, odhaluje vesmíry ve vesmírech vesmírů myslí.

Protože jen v prostoru mezi (samohláskami) vznikají ty pro člověka nejčistší frekvence ve vesmíru, alikvoty.

Protože v prostoru za (i tou naší) hudbou, mezi zvukem a tichem, člověk skutečně žije, teď a tady (a překonává program iluzí, máji... chcete-li: samsára je pro něho simultánně i nirvána).

Protože někde pod diktátorskými (kulturou zmanipulovanými) programy mozku je stále možnost v každém zvuku slyšet rajskou hudbu: hudbu sfér. Ona tam vždy byla a nikdy nepřestala existovat. To jen my jsme tak ohlušení, že o ní nevíme.

Už to ale začínáme vědět najisto: bez hry a muzicírování a zpívání bychom nebyli, co jsme.

Hra, na hudební nástroj - a co je naše tělo jiného než nástroj, který jsme od života dostali), a ne drezúra nebo diktatura stylů a konzerv(atoří) - je naší šancí na záchranu sebe i světa.

Pomocí hry (a improvizovaného) zpěvu bychom se nejen my, ale i naši zákonodárci a politici, mohli opět naučit si naslouchat.

Co je za hudbou? Kromě mnoha jiného i šance na léčbu světa.

P. S.: Kniha je zatím k dostání jen u mne. Stavte se osobně, anebo se, je-li zájemců tam u vás víc, domluvte se svým místním knihkupcem (ať si pro tuhle, ale i další mé knihy, přijede a nějak vyřeší i fakt, že nemám IČO).